

بازی‌های شناختی پیش نیاز ورود به مدرسه

(قابل استفاده برای کودکان پیش از دبستان و دبستانی به ویژه زبان آموزان با اختلالات یادگیری)

بازی‌های شناختی پیش نیاز ورود به مدرسه

(۱۴)

(قابل استفاده برای کودکان پیش از دبستان و دبستانی به ویژه زبان آموزان با اختلالات یادگیری)

گردآوری و اقتباس:

دکتر نجمه دهقان

دکتر سالار فرامرزی

عضو هیأت علمی دانشگاه اصفهان

ISBN

۹۷۹-۳۶۰-۰۰۰-۱۶۰۰۰

۱۶۰۰۰

بازی‌های شناختی پیش نیاز ورود به مدرسه

(قابل استفاده برای کودکان پیش از دبستان و دبستان به ویژه دانشآموزان با اختلالات یادگیری)

مقدمه

امروزه اختلالات یادگیری بزرگ‌ترین مقوله آموزش است. انجمن روان‌پژوهی امریکا (۲۰۱۳) منشأ اختلالات یادگیری را به لایه‌های زیرین شناختی و عصب روان شناختی نسبت داده، هر چند ریشه اختلالات یادگیری به لایه‌های عصب شناختی بر می‌گردد؛ اما نکته مهم این است که مداخلات روان‌شناختی زودهنگام نه تنها باعث بهبود این مشکلات می‌شود بلکه باعث توانمند شدن مغز در پرورش مهارت‌های مرتبط نیز می‌شود (مداخله زودهنگام خدمات خاصی است که در سال‌های قبل از ورود به مدرسه یا در سال‌های اولیه آموزش رسمی در مدارس به کودکانی که به نظر می‌رسد در مقایسه با کودکان دیگر توانایی کمتری در یادگیری دارند، ارائه می‌شود). یکی از شگفت‌انگیزترین اکتشافات قرن بیستم انعطاف‌پذیری عصبی (Neuroplasticity) است. واژه Plastic به معنای تغیرپذیر، تأثیرپذیر و قابل اصلاح است. کودکان همیشه در سطح توانایی‌های مغزی که در هنگام تولد داشته‌اند باقی نمی‌مانند. به گفته نورمن دویچ عصب‌شناس (۲۰۰۷)، مغز انسان می‌تواند خود را تغییر دهد (محیط غنی می‌تواند نقشه‌های مغزی را تاحدی تغییر دهد). مغز آسیب دیده اغلب می‌تواند خود را دوباره سازماندهی کند و اگر بخشنی از آن ناکام بماند یا برخی از سلول‌ها بمیرند بخش دیگر می‌توانند جایگزین شود. به گفته دویچ همه ما با مغزی بسیار قابل تنظیم‌تر، کارآمدتر و فرست طلبدتر از آن چه فکر می‌کنیم به دنیا می‌آییم.

مغز نه تنها می‌تواند با رشد شاخه‌های جدید از یک عصب واحد، درون یک بخش کوچک به آسیب دیدگی و اکتشنشان دهد بلکه سازماندهی مجدد در بین بخش‌های بزرگ هم امکان‌پذیر است. کودکان سینین پایین با تمرینات مغزی، سریع‌تر از نوجوانان پیشرفت می‌کنند شاید به این دلیل که در یک مغز نبالغ تعداد رابط این عصب‌ها یا سینپاس‌ها، ۵۰ درصد قوی‌تر از مغز بزرگ‌سال است، بنابراین بهترین کار این است که ارزیابی‌های مغزی (شناختی و عصب روان‌شناختی) در پیش از مدرسه و در تمام دوران مدرسه انجام گیرد در این خصوص پیشنهاد می‌شود مدیران و مربیان پیش دستی امتحانات مغزی غنی همراه با بازی‌های شناختی در جهت تقویت مهارت‌های پیش نیاز قبل از مدرسه تدارک بینند. به کارگیری این گونه مداخلات در سال‌های پیش و اوایل ابتدائی چه در مدارس عادی و چه برای داش آموزان با لیازهای ویژه به بزرگ‌ترین مهارت‌های شناختی کودکان در بازی برای موفقیت در مدرسه ضروری است.

بازی ضمن تحریک قشر حسی- حرکتی، ارتباط بسیاری بین منطقه لیمیک و بخش‌های بینایی، شناوایی و گفتاری برقرار می‌کند و تکرار و تداوم چنین ارکنیختگاهی با ایجاد یادگیری‌های جدید، اثرگذاری متقابل مغز و دستگاه عصبی بر کمیت و کیفیت پاسخ دهی رفتاری و برعکس، بهبود بخشی به مغز و دستگاه عصبی را از رفتارها و تمرینات متوالی آن‌ها میسر می‌کند (رینولدز و فلچر، ۲۰۱۳). حجم قابل ملاحظه‌ای از یافته‌ها حاکی از آن است که بازی نه تنها ساختار مغز و عملکردهای عصبی یادگیری را تحت تأثیر قرار می‌دهد بلکه از راه فرایندهای زیستی، درگیر با محرك‌های جدید و یادگیری مهارت‌های نیز به مرور زمان مغز را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد (رینولدز، ۲۰۰۹). داشتمدن چند دهه تصور می‌کردند پس از اوایل کودکی، دیگر سلول‌های مغزی جدید تولید ننمی‌شود، اما محققان به تازگی کشف کردند

1. Snuggs
2. Isenberg & Jalongo
3. Reynolds & Felcher
4. Reynolds